

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113223840
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113223840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. C. U., H..U., U. U. T. X, XXX XX X., N. XX XXX XXX, práv. zast.: X., X. H. U., U..G..C., H. W., U. U.: J.. P. S. XX, XXX XX X., N.: XX XXX XXX, proti odporcovi: L. K., B.. XX.XX.XXXX, O. X.: L. XXXX/XX, XXX XX Ž., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Z. B. L. L. U.C., C. Z., U. U.: U. X, XXX XX X., N.: XX XXX XXX, o zaplatenie 317,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 128,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 128,70 € od 24.2.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamieťa.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 25.06.2013 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 317,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy od 24.02.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel Zmluvu č. A5450144, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo XXXXXXXXXXX. Navrhovateľ sa domáhal jednak zaplatenia ceny služieb v sume 138,34 eur a zároveň náhrady škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C5 vo výške 179,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, tj. ide o škodu, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 09.02.2012 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani len čiastočnou úhradou. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, tj. od 24.02.2012.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 25.03.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, a to za účelom podpory odporcu v konaní. Vedľajší účastník uviedol, že navrhuje súdu, aby pristúpil k posúdeniu zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty a v prípade, že súd zistí, že zmluvná pokuta bola dohodnutá zjavne nevýhodne pre spotrebiteľa, navrhuje, aby ju súd navrhovateľovi priznal v odôvodnenej výške, resp. ju úplne zamietol.

Podľa ust. § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 1 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ust. 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 30.06.2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 13.01.2011 Zmluvu o pripojení č. A5450144. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb v účastníckom programe Volania všetkým 100+deň+nonstop zdarma prostredníctvom mobilného telefónu s telefónnym číslom XXXXXXXXXX.

Dňa 13.01.2011 navrhovateľ s odporcom uzavrel aj dodatok k tejto zmluve o pripojení, na základe ktorého bol odporcovi odpredaný mobilný telefón Nokia C5 za kúpnu cenu 1,- eur s DPH.

Využívaním elektronických komunikačných služieb odporcom mala navrhovateľovi vzniknúť celková pohľadávka v sume 141,34 eur ako nezaplatené mesačné poplatky za využitie poskytnutých služieb, ako to vyplýva z pokusu o zmier zo dňa 09.02.2012. Odporcovi navrhovateľ zaslal pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr, pričom odporca si zásielku s pokusom o zmier neprevzal v odbernej lehote (č.l. 15).

Odporca na pokus o zmier nereagoval ani len čiastočnou úhradou, pričom zo sumy 141,34 eur bola zo strany navrhovateľa, podľa jeho tvrdení, časť pohľadávky vo výške 3,- eur odpísaná a navrhovateľ si preto uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 138,34 eur.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté a spotrebované elektronické služby nasledovnými faktúrami :

- faktúra č.5140800269 zo dňa 23.10.2011, splatná dňa 05.11.2011 na sumu 2,33 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za upomienku a za poistenie faktúr,

- faktúra č.5140800700 zo dňa 23.10.2011, splatná dňa 05.11.2011 na sumu 96,72 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5144161654 zo dňa 23.11.2011, splatná dňa 07.12.2011 na sumu 34,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5144160348 zo dňa 23.11.2011, splatná dňa 07.12.2011 na sumu 2,33 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za upomienky a za poistenie faktúr,

- faktúra č.5147555583 zo dňa 27.12.2011, splatná dňa 10.01.2012 na sumu 3,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za odpojenie.

Celkovo tak navrhovateľ predložil súdu faktúry v celkovej sume 140,34 eur.

V konaní mal súd za nesporne preukázané, že odporca porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení č. A5450144 a dodatku k nej tým, že riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby. V dôsledku uvedeného vznikla odporcovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby v sume 128,70 eur, pričom uvedené poplatky za využitie telekomunikačných služieb boli odporcovi vyfakturované nasledovnými faktúrami:

- faktúra č.5140800700 zo dňa 23.10.2011, splatná dňa 05.11.2011 na sumu 96,72 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

- faktúra č.5144161654 zo dňa 23.11.2011, splatná dňa 07.12.2011 na sumu 34,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatky za využité komunikačné služby,

čo spolu činí 131,70 eur, pričom z uvedenej sumy si navrhovateľ odpísal sumu 3,- eur (ako tvrdí), z tohto dôvodu dlh odporcu z titulu poskytnutých komunikačných služieb predstavuje sumu 128,70 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by odporca uhradil sumu 128,70 eur titulom ceny služieb využívaných

na základe uzatvorenej zmluvy o pripojení, na ktorých úhradu je odporca povinný v zmysle zmluvy a vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami priznal navrhovateľovi sumu 128,70 eur, keďže dlh bol v tejto časti dostatočne preukázaný.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Súd taktiež priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania z tejto sumy v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 9,0 % ročne (ako sadzbu 1,00 % zvýšenú o 8 percentuálnych bodov), a to odo dňa 24.02.2012, ako odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse pokonávku ako dátum splatnosti (23.02.2012), až do zaplatenia.

Okrem poplatkov za elektronické telekomunikačné služby navrhovateľ vyúčtoval odporcovi v zmysle predložených faktúr aj poplatok za upomienky, poplatok za poistenie faktúr a poplatok za odpojenie, a to nasledovnými faktúrami:

- faktúra č.5140800269 zo dňa 23.10.2011, splatná dňa 05.11.2011 na sumu 2,33 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za upomienku a za poistenie faktúr,

- faktúra č.5144160348 zo dňa 23.11.2011, splatná dňa 07.12.2011 na sumu 2,33 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za upomienky a za poistenie faktúr,

- faktúra č.5147555583 zo dňa 27.12.2011, splatná dňa 10.01.2012 na sumu 3,98 eur, ktorou vyúčtoval poplatok za odpojenie.

Čo sa týka poplatkov za poistenie faktúr a poplatku za odpojenie, súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal vznik záväzku odporcu hradiť navrhovateľovi takýto druh poplatkov, a to práve vo vyfakturovanej výške. Zo žiadneho z priložených listinných dôkazov totiž nevyplýva, že by si navrhovateľ takéto poplatky práve za poistenie a za odpojenie s odporcom dojednali. Okrem toho, ak by si boli aj zmluvné strany dohodli platenie týchto poplatkov, navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, z akého dôvodu účtoval odporcovi práve poplatok v uplatňovanej sume po 1,- eur za poistenie faktúr a v sume 3,98 eur za odpojenie. Navrhovateľ tarifou, cenníkom, alebo iným dokumentom nepreukázal opodstatnenosť uplatňovania tejto sumy ani čo do jej výšky. Z tohto dôvodu, s poukazom na to, že navrhovateľ tak neunesol dôkazné bremeno, súd návrh v časti uplatnenej sumy titulom poplatku za poistenie faktúr a poplatku za odpojenie s príslušenstvom zamietol.

Okrem toho si navrhovateľ uplatnil poplatok za upomienku. Čo sa týka tohto poplatku za upomienku v konaní navrhovateľ nepreukázal, že by navrhovateľ odporcovi zasielal upomienky, na ktoré sa viaže vyúčtovaný poplatok. V súdnom spise sa nachádza len pokus o zmier zo dňa 09.02.2012, pričom je celkom zrejmé, že pokiaľ si účtoval navrhovateľ tento poplatok faktúrou zo dňa 23.10.2011 a 23.11.2011 nemohlo ísť o poplatok za zaslanie neskoršej upomienky zo dňa 09.02.2012. Okrem toho, navrhovateľ nepreukázal, na akom základe si voči odporcovi uplatnil poplatok za upomienku práve v sume 2 x po

1,33 eur, nedoložil žiadnu listinu, z ktorej by vyplývala dohoda účastníkov o výške poplatku za zaslanie upomienky. Navrhovateľ teda v tejto časti nepreukázal opodstatnenosť uplatnenej sumy, a preto súd uplatnenú sumu titulom poplatku za upomienky, ani k nej náležiacie príslušenstvo titulom úrokov z omeškania, nepriznal.

Ďalej si navrhovateľ uplatňoval sumu 179,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania titulom náhrady škody.

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,

b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,

c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

Navrhovateľ vyčíslil náhradu škody nasledovne:

- škoda vo výške 179,- eur ako rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (180,- eur) a akciovou cenou, za ktorú bolo zariadenie odporcovi predané (1,- eur).

Navrhovateľ ďalej poukazuje na ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu založenom zmluvou o pripojení uzatvorenou s odporcom nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto konštatovaní súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1, spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe....

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP , ... zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami...

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo, a teda nebolo preukázané, že by odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov nesplnil. Na tom nič nemení ani fakt, že navrhovateľ odporcovi účtoval poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy podľa všeobecných podmienok, čím podľa názoru súdu nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfwpwy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?>

type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238> a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu Nokia C5 a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón či iné komunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu (1,- eur). Navrhovateľ odpredal odporcovi telefón za výhodnú akciovú kúpnu cenu, hoci navrhovateľovi bolo zrejmé, že jeho skutočná cena v čase predaja je niekoľkonásobne vyššia, avšak s odporcom si i napriek tomu dojednal kúpnu cenu zníženú a takúto zníženú cenu od odporcu aj riadne obdržal.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva uzatvorená s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S poukazom na to, že neboli naplnené predpoklady vzniku nároku na náhradu škody, súd návrh v časti o zaplatenie sumy 179,- eur s uplatneným úrokom z omeškania zamietol.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol v tomto uznesení súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Z.z., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 128,70 eur s príslušným úrokom z omeškania, pričom odporca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 188,64 eur s príslušným úrokom z omeškania. Je zrejmé, že odporca mal vo veci prevažný úspech, bol v konaní úspešnejším účastníkom a mal by preto právo na pomernú náhradu trov konania podľa zásady čistého úspechu, a to rovnako ako aj vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane. Keďže si však ani odporca, ani vedľajší účastník na strane odporcu trovy konania neuplatnili, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.